

מעלת השבת

בתקופה שקדמה לחורבן בית המקדש הראשון, היה הנביא ישעיה שהוכיח את עם ישראל על פשעיו. אלקים אומר לעם ישראל כך, בספר ישעיה "חגיכם ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטורח נלאתי נשא" עם ישראל היה כל כך רע ולא מתחשב, לא היו עוזרים לזולת, לא הייתה אהבת חסד, מה שהיה מאפיין את עם ישראל, מה שמוזכר כאן בפסוק הזה, עניין החגים ומועדים שהיו לטורח אצל אלקים, משום שכל אדם היה דואג לעצמו ולא הייתה עזרה לנזקקים, אלקים היה רוצה שכל עם ישראל ישמח בחג, כמו שנאמר "ושמחת בחגיך אתה ובנך ובתך ואמתך וגרך אשר בשעריך" אפילו הגר צריך לשמוח בחג. עניין השבת לא הוזכר בפסוק זה, רק חג ומועד, שבת הוא לא חג ולא מועד, לכן ניתן להבין שאפילו בשעת כעס של אלקים, השבת יש לה מקום חשוב עדיין. לכן מכאן ניתן להבין שמעלת השבת גדולה יותר מכל חג כלשהוא.

ישנו פסוק מוכר וידוע לכל שנאמר ביום שבת, "ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת" מוזכרים כאן שני זמנים, זמן הווה וזמן עתיד, "ושמרו", "לעשות", הזוהר מפרש כך את העניין, "ושמרו בני ישראל" היא שמירת השבת הידועה והמוכרת לנו, ההכנה לשבת, הקניות, עריכת שולחן וכו' "לעשות את השבת", הוא עניין קבלת השכינה של אלקים, הזוהר אומר שאלקים מתחבר עם השכינה ביום השבת, כמו שאנו אומרים בקבלת שבת, "בואי בשלום עטרת בעלה גם בשמחה" "בואי כלה בואי כלה" "ושמרו" השבת של עם ישראל "לעשות" שבת של אלקים (קבלת פני השכינה טרם כניסת השבת).